

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ושמונה ערים שישבו בהם הכהנים והלויים, דייקא בזה הראה לנו התורה הקדושה שצריך לנסע לצדיקים ולהלוויים אליהם, והעיקר בשביל לזכות לאמונה שהוא עיקר החיים ולהנצל מסטרא דמותא שהם הכפירות.

כי עיקר האמונה בשלמות מקבלין רק על ידי צדיקים אמתיים והלוויים אליהם, שהם בחינת הכהנים והלויים. כי כהן הוא בחינת הצדיק והרב האמת, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק: "ושפתי כהן וגו'" אם הרב דומה למלאך וכו'; ולויים הם בחינת המתחברים ונלווים אליהם, בבחינת "ונלוו אליך וישרתוך". ומי שנכשל במה שנכשל ורוצה לחוס על חייו ולהציל נפשו ממיטה עולמית, צריך לנוס ולברח ולבוא אל עריהם, ושם דייקא ינצל מכל רע, כמו הרוצח שנכשל במה שנכשל והגביר הסטרא דמותא, על כן אין לו הצלה רק לברח אל ארבעים ושמונה ערי הכהנים והלויים, ושם ינצל מסטרא דמותא כנ"ל. (הלכות תחומין - הלכה ה', אות כ"ח לפי אוצר היראה - אמונה, אות מ"ח)

[ספר נחל נובע - לידתו של רבנו הקדוש]

סיפור

© ... בשנת תקס"ה, בין פסח לעצרת, נסע [רבנו ז"ל] לשאריגראד, ושהה שם שני שבועות, וגם נסיעה זו הייתה פליאה גדולה מאוד וכו' ופתאום יצא משם ויאמר שבורח כמו מאש, ואחר כך היו שם שריפות גדולות כמה פעמים, ואמר: אילו היו יודעים בני שאריגראד הטובה שעשיתי להם וכו' אף על פי כן כל זה טוב מעיפוש, רחמנא לצלן, ומובן מדבריו שהצילם על ידי ישיבתו שם מעיפוש, רחמנא לצלן.

אלה מסעי בני ישראל, אשרי הזוכה ויזכה לידע סוד אחד מנסיעותיו הפליאות מאוד שלא היה להם שום טעם פשוט, ואמר בעת שנסע לנאוריתש: אילו היו העולם יודעים עניין נסיעתי, היו מנשקים הפסיעות שלי; בכל פסיעה ופסיעה של נסיעתי, אני מכריע את כל העולם כולו לכף זכות ...

[מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך]

שיחות

אז נופל פחד ויראה על כל אחד ששמע בהזמן ששמע הגון שלו של התפלה. אני זוכר את זה איך הוא דבר עם ה' יתברך ... הוא היה גר בצפת, במירון, אני בקשתי אותו שיבוא אלי לטבריה, הוא אמר: "כן! אני אשאר פה!" הוא נשאר בטבריה בשבילי. וככה היה, הוא לא הלך כבר לשום מקום, הוא נשאר בטבריה כמה שנים בשבילי. אולי יצליח להוציא אותי מן העולם הזה. כן, כמו שצריכים. והוא ראה 'לקוטי מוהר"ן' פה במח, בלב, והיה 'ספורי מעשיות' כבר ...

וזה עוד לא היה דבר כזה בעולם שהוא מחדש ומתקן. כל הכופרים, כל הרשעים וכל הכופרים אומרים שאור כזה עוד לא היה בעולם! כל החלוניים וכל החכמים שלהם כלם נופלים, כלם מתבטלים נגד כל דבור של רבנו!

ורבנו היה לו אח, אח שמת, שהיה שמו ישראל, כמו הבעל שם טוב, כן. האמא של רבנו, פיגא - כל הגדולים, כל הצדיקים האמתיים אמרו עליה שהיא נביאה. היא - לא היה לה בנים, אז בסוף היא הלכה תמיד לבעל שם טוב, והיה לה בן. היה לה בן, נו... והבן נעשה חולה.. ונפטר! אז האמא שלו - פיגא - לקחה אותו על הקבר של הבעל שם טוב והניחה אותו עליו והלכה הביתה, "ככה נתת לי מתנה, ככה נותנים, זה מתנה!! מדוע!"

הן הנה היו לבני-ישראל בדבר בלעם ... (במדבר לא, טו)
עיקר התגברות היצר הרע בכל אדם הוא בפגם הברית. ואחר כל היגיעות העצומות ורובי המסירת נפש שהצדיקים אמתיים מוסרים נפשם ממש בכל דור ודור בשביל תיקון נפשות ישראל, ועדיין השטן והיצר הרע מרקד בינו ומתגרה בישראל והעיקר בעניין זה, כמו שמצינו בימי משה רבנו בעצמו, עליו השלום, שאחר כל היגיעות שהיה לו בשביל תיקון נפשות ישראל, ובסוף ימיו בא בלעם הרשע ימ"ש והכשילם בפגם הברית.

ולפעמים מכרח הצדיק להסתלק ולמות בשביל זה, כי לפי עצם התפשטות הסטרא אחרא, אי אפשר לו לגמר התיקון בשלמות בחיים, רק לאחר הסתלקותו. ומזה הפגם באים כל המניעות והבלבולים והמלחמות והמחלוקת, המונעים את האדם מלהתקרב אל הקדושה, ומעכבים אותו מלהוציא החיות דקדושה שלו בשלמות מכח אל הפעל, כי כל המניעות מלהתקרב אל הקדושה באים מטמאת קרי, רחמנא לצלן, כי "קרי" לשון מניעה, כמו שפירש רש"י בפרשת בחקתי על פסוק "אם תלכו עמי קרי". (הלכות הכשר כלים, הלכה ד', אותיות ט"ו י"ז לפי אוצר היראה - ברית, אות כ"ג)

ואלה שמות האנשים וכו' לנחול את הארץ ...

[במדבר לד, יז-יח]

זבולון היה מספיק ליששכר הצדיק שהיה עוסק בתורה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פ"ב, ה. פצ"ט, ט), שזהו עיקר תיקון תאוות ממון, כמבאר בדברי רבנו ז"ל (בסימן יג ובסימן כט) שעיקר תיקון תאוות ממון הוא צדקה. נמצא זבולון הוא בחינת תיקון תאוות ממון. ועל כן זבולון הוא קבור על גבול ארץ ישראל בצידון, בחינת 'יורכתו על צידן' שסופו על צידון שהוא גבול ארץ ישראל, זה רמז שעל ידי בחינת זבולון, דהיינו בחינת תיקון תאוות ממון זוכין לכנס לארץ ישראל. היינו על ידי שמבקשים ומחפשים את הצדיק, שעל ידי זה זוכין להנצל מהחפוש והבקשה של הסטרא אחרא שהוא החפוש והבקשה אחר הממון, על ידי זה זוכים לארץ ישראל. כי עיקר ארץ ישראל זוכין על ידי הצדיק, בבחינת: צדיקים יירשו ארץ (תהלים לו, כט).

ואי אפשר לאדם לזכות לארץ ישראל כי אם על ידי צדיקים אמתיים, שזהו בחינת הנשיאים שהעמיד משה להנחיל הארץ לישראל, כמו שכתוב (במדבר לד, יז יח): אלה האנשים וכו' לנחל את הארץ. כי אי אפשר לזכות לארץ ישראל כי אם על ידי צדיקים אמתיים שעל ידם זוכין לאמונת חידוש העולם, שזהו בחינת ארץ ישראל.

ועל כן זבולון שזהו בחינת המתקרב להצדיק האמת ומשמש אותו בגוף ונפש וממון ועושה לו כל צרכיו, כמו זבולון שטרח בפרקמטיא בשביל להספיק את יששכר שעסק בתורה, הוא זוכה לבוא לארץ ישראל. ועל כן זבולון עומד על גבול ארץ ישראל, כי דייקא על ידי בחינת זבולון שהוא המתקרב לצדיק האמת, על ידי זה זוכה לכנס ולבוא לארץ ישראל. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת הריח ד', אות מ"ג)

שש ערי המקלט ... הארבעים ושתיים עיר ...

[לה, ו]

ארבעים ושמונה תיבות שיש בפרשת "שמע ישראל", שהוא יסוד האמונה, יש כנגדן ארבעים ושמונה ערי הכהנים והלויים: שש ערי מקלט, כנגד שש תיבות שבי"שמע ישראל"; ו"עליהם ארבעים ושתיים עיר" כנגד ארבעים ושתיים תיבות מן "ואהבת" עד סוף הפרשה כמובא. ואלו הארבעים ושמונה ערים קולטות ומצילות מסטרא דמותא, ועל כן צריך הרוצח בשגגה לנוס לשם, כי אמונה עיקר החיים, והכפירות סטרא דמותא; ועל כן ארבעים ושמונה ערי הלויים שהם בחינת "שמע", "ואהבת", שהם עיקר המשכת האמונה, על כן הם קולטות ומגנות מסטרא דמותא ומצילין את הרוצח ממיטה. ואלו הארבעים

היא הלכה לבית-הקברות ונתנה לו את הילד על הקבר, "קח את המתנה שלך, שיהיה אצלך!" באו אנשים ששמעו בכיות של ילד קטן, הם הלכו ומצאו אותו בבית-הקברות על הקבר של הבעל שם טוב שהוא בוכה שמה, לא ידעו מי הוא זה, של מי הילד, אז לקחו אותו לעיר מעזיבו ושאלו: "למי הילד?"

עד שנודע בעיר שהוא של פיגא, אז נודע שהוא נכד הבעל-שם-טוב.

שמו היה - הילד הראשון, ישראל. אז קראו אותו בשם 'ישראל מתי', 'ישראל נפטר' - הנפטר! אני שמעתי מרבי ישראל [קארדנור] שהוא ראה את המצבה שלו, של הנכד הבעל שם טוב, הוא ראה את המצבה וכתוב על המצבה 'ישראל מתי'. ככה היה כתוב על המצבה. הוא נפטר.. והיה תחיית-המתים!

זה היה בימינו. זה מפרסם בכל העולם שהוא היה מת ונחיה, נעשה חי. ורבונו הקדוש היה אחריו. רבנו הקדוש... שמו נחמן, וזה משמעות נַחַן נְחָמָן נְחָמָן מאומן.

יש עוד ועוד, מעינות, מעינות, מעינות...

יש עוד ועוד ועוד ועוד ועוד... בלי סוף ותכלית!

הבעל-שם-טוב הקדוש בא אל רבנו הקדוש, להנכד, ושאל אותו מדוע הוא מצער אותנו, כשעולה העבודה של רבנו.. אז הוא מתבייש שהוא חי!

הוא אמר לרבנו: "מה, מדוע אתה מצער אותנו? כשעולה לשמים העבודה שלך אצל ה' יתברך.. אז אנחנו מתביישים ממנה, מתביישים, מתבטלים לגמרי! אין לנו שום.. פנים!" ...

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - יראה ועבודה, כב-כה)

כל המצוות ומעשים טובים וכל עבודת ה' הם בחינת הולדה, כי עיקר תולדותיהן של צדיקים הם מעשים טובים. וכמו שהיולדת קדם הולדה צריכה לסבל כמה חבלים וצירים ולצעק כמה קלין של 'אח' ו'אבוי' וכו', כמו-כן ממש בעבודת ה', כשרוצה לעבד איזה עבודה או תשובה, בהכרח שיהיה לו כמה יגיעות, וצריך לצעק כמה קלין של אח ואבוי וכמה גניחות וכמה כפילות וכמה הטיות וכו', ובפרט בהתחלה, שאז קשה מאד, כי כל התחלות קשות, ואז צריכים ביותר כמה קלין וכמה גניחות וכו' קדם שמתחילין איזה התחלה; וגם לאחר-כך לאחר ההתחלה גם-כן אינו בא בנקל עבודת ה', וצריכים כמה יגיעות וכמה תנועות כני"ל קדם שזוכין לעשות איזה עבדא שיהיה לה הדר, רק ההתחלה קשה מאד כני"ל. על-כן אל יבהלוך רעיוניך על כל מה שעובר עליך, כי בהכרח לסבל הכל כני"ל.

עבודה טובה מרחבת כל הפתחים של הקדשה. על-כן קדם כל מצוה ועבודה טובה לתן צדקה, כדי להרחיב פתח הקדשה שצריך לעשות בעבודתו, ולא יהיה קשה וכבד עליו כל-כך לכנס בהם.

על-ידי צדקה זוכין ליראה, ועל-ידי יראה זוכין לחסד, ואז יכולין לעסק בעבודת ה' בלי מניעה מהפרנסה.

על-ידי הזקנים מאריכי ימים שבדור שאין בהם שלמות, על-ידי-זה מתגבר חכמת הטבע, חס ושלוש. כי צריך האדם, כל מה שנתווסף ובא לו יום מימי חייו להוסיף בכל יום קדשה ודעה, כי כל יום ויום שבא אחר-כך צריך שיאיר ביותר בעבודת ה', ורק זה נקרא זקן דקדשה באמת; אבל כשפוגם את ימיו, חס ושלוש, ואינו מוסיף קדשה בכל יום, אף-על-פי שמזקין, אינו נקרא זקן כלל, רק אדרבא הוא נקרא קצר ימים, ועל-ידו יונק ומתגבר, חס ושלוש, חכמת הטבע בעולם. והתיקון לזה צדקה.

... ותזכנו על-ידי התגלות הרצון דקדשה, שנוכה להמשיך יראה גדולה עלינו, ונוכה להתיירא ולרעד ולפחד ממך תמיד ולעבדך ביראה גדולה ובשמחה רבה, כמו שכתוב: "עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה". בפחד וברעד נמליכך עלינו, אחד יחיד ומיוחד, עד שנוכה על-ידי היראה הקדושה להמשיך חסד גדול מאתך עלינו. ונוכה על-ידי-זה להמשיך שפע גדולה ופרנסה טובה בהרחבה גדולה, בלי שום יגיעה ובלי שום עסק ומלאכה כלל, רק אתה לבד תכלכלנו בלי שום עשייתנו כלל. ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן ולא לחשב שום מחשבה בשביל פרנסה, רק

צריכים להודיע
לכל העולם, לכל העולם
שיש עכשיו בדרוהת אלו
בהושף הזה, יש כבר
אור פה
שיכול לעזור לנו
להוציאנו מעוונות מתענות...
ולתקן הכל!

בחסדך הגדול לבד תחיינו ותתן לנו כל צרכינו מאתך לבד.

ונוכה שתהיה מלאכתנו נעשית על-ידי אחרים, ויקים בנו מקרא שכתוב: "ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם, ואתם כהני ה' תקראו משרתי אלקינו יאמר לכם", כי אתה יודע כי צרכינו הם רבים מאד, ואפילו ההכרחיות לבד הם רבים מאד, אכילה ושתייה ומלבושים ודירות, וצרכי מצוה לתן צדקה וגמילות חסדים, ושכר למוד, ושאר הצטרות ההכרחיים, אשר יכולים, חס ושלוש, לבלות הימים על ההכרחיות לבד... (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ד')

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב כ"א)

ב"ה, ר' אייר תשי"ט, טבריא.

נאמן לבי הדגול בנשמה גבוהה ויקרה, שנשאו לבו

לחתר ולמצא המים עמקים שמהם גדלה האמונה לכל דור, אשרי חלקו. שלום וישע רב.

עלנו לעשות פורים גדול בשמחה רבה בכל יום ויום, על הנסים והנפלאות הנוראות פלאי פלאות אשר הפליא ה' חסדו עמנו בדרות הללו, שזכינו להיות בחלקו של הצדיק אור החדש חידוש שבחידושים פלא נורא ונשגב וכו', שהוא המנהיג האמתי הייחדי שבדורנו, הצופה ומביט עד סוף כל הדורות, להעלותם משמד לרצון ולתקנם בתכלית התיקון. הממשיך אמת כזה בעולם שהוא שרש תכלית האמת לאמתו שאי אפשר לקלקלו בשום אופן, שעל-ידו עיקר בטול השקר בשרשו לגמרי עד קצה אחרון!

עיקר אריכת מרירת הגלות של עכשיו, הוא מחמת רבוי המחלקת שבין ישראל, עד שאין יודעים היכן הוא הצדיק האמת, שיכול לשמח את ישראל מתוך מרירת הגלות, להאיר בהם את התנוצצות אלקותו מגלה ומאיר בלב האדם עצות עמקות מאד מאד, עצות קדושות אמיתיות לתוך תקף החושך הגדול המתגבר ומשתטח על האדם בכל פעם להחשיך הכל, חס ושלוש. הצדיק הגדול שהוא בחינת משה, הוא ממשיד תורה ממקום עליון נורא ונשגב כזה בשכל נפלא כזה, עד שיש כח בתורתו להשיב ולהחיות כל הנפשות, שיעסקו בתורתו לעולם ועד! הסטרא אחרא והבעל-דבר מקים בעולם מנהיגי הדור של שקר, שמתפארים בגדולות ונפלאות ומטעים את העולם, כאילו אין שום דבר נמנע מהם והכל בידם, כדי שיפילו על-ידם למכמרת היצר הרע. אלו השקרנים נקראים נביאי השקר!

כשיהיה נדחה השקר, ויתגבר ויתגלה האמת בעולם ויזכו כלם לידע מהרבי האמת שיתפרשם ויתגלה, על-ידי זה הכל יחזרו לה' יתברך ואפילו אמות העולם, ויהיה שפה אחת לעבדו שכם אחד.

כשאדם נטרחק מה' יתברך מאד, ויש שנפילתו גדולה מאד מאד וירד לעמקי עמקי תהום תחתיות, עד שנדמה לו שאי אפשר לו עוד להתקרב לה' יתברך מחמת שנתרחק ממנו מאד על-ידי מעשים רעים וכו', אף-על-פי כן כשהוא מחזק את עצמו עדיין ודורש ושואל ומחפש ומבקש עצה ותחבולה לשוב אליו יתברך, אזי זוכה שתהיה הירידה תכלית העליה. והעיקר כפי התקרבותו לצדיק האמת העוסק להעלות כל הנופלים והרחוקים מהתורה מאד ממקומם שהם, להארת הרצון העליון בכח תורתו ועצותיו ורמזיו הקדושים העמקים ונשגבים מאד מאד עד אין סוף ותכלית שאינו נפסק לעולם.

זה כלל גדול, שכל התקונים שבעולם נעשין רק על-ידי הצדיק הגדול בחינת משיח, וכל אחד ואחד כפי מה שמתגבר להתקרב לזה הצדיק ולהטות אזנו ולבו לדבריו היטב ולהאמין בו, כמו כן יוצא בכל פעם מכל המקומות הרעים שבעולם שנדח לשם, ויעלה אותו ויתקנו! ...

שבת שלום

מערכת: 054-8429006 / 054-8484486

ת.ד. 27100 ירושלים 91270

שידוכי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)

הרשמה לקבלת העלון בדוא"ל:

Shabat.Breslev@gmail.com

הורדת-הדפסת עלונים (ארכיון):

www.nanach.org/parsha

אומן, אומן, ראש השנה!

שאלות, פרטים והרשמה

073-7273760

054-8429006